

10 Φεβρουαρίου 2016

Ο νηστικός εχθρός

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Μια μέρα λίγο βροχερή και συννεφιασμένη, η αλεπού μας η κυρα-Μαριώ έψαχνε

πεινασμένη κι απελπισμένη για τροφή, όταν ξαφνικά...

Φώναζε και έσκουζε η κυρα-Μαριώ η αλεπού, καθώς είχε πιαστεί στα αγκαθερά κλαδιά του θάμνου και δεν μπορούσε να ξεφύγει. Και σαν να μην έφτανε αυτό είχε πληγωθεί στα πόδια κι έτρεχαν τα αίματα... Μα πιο πολύ της πονούσε η φουντωτή ουρά της, που είχε ξεσχιστεί και είχε γίνει κατακόκκινη από τις ανοιχτές πληγές...

Αλλά το μαρτύριο της «φυλακισμένης» αλεπούς δεν είχε τελειωμό. Σε λίγο μια οικογένεια κουνουπιών, που μύρισε ζεστό αίμα, ήρθε και φώλιασε στην ουρά της αλεπούς κι άρχισαν όλοι μαζί τα τσιμπήματα... Και λίγο πιο μετά κι άλλα κι ύστερα από λίγο κι άλλα και πιο μετά κι άλλα κουνούπια, μικρά και μεγάλα, κεντούσαν την πληγιασμένη ουρά της κυρα-Μαριώς.

- Ζζζζ και Ζζζζζ και Ζζζζζζ κι ησυχία δεν είχαν...
 - Παλιοκούνουπα, λαίμαργα παλιοκούνουπα, φώναζε κι έσκουζε και έτρεμε σύγκορμη απ' τον θυμό και τον πόνο...
 - Δε θα βγω από δω μέσα; Θα σας τσακίσωωωω!

-Κυρα-αλεπού, να έρθω να βοηθήσω με τάγκαθια μου, να σου τα διώξω τα κουνούπια, ν' ανακουφιστείς!

Ο σκαντζόχοιρος ο Αγκαθιάς, πλησίασε τον αγκαθερό θάμνο και συμπόνεσε την αλεπού που υπέφερε και πονούσε.

- Άσ' τα κυρ Αγκαθιά μου, αν τα διώξεις αυτά, θα έρθουν άλλα πιο νηστικά παλιοκούνουπα... Και τότε, αλίμονό μου, εκείνα θα τσιμπούν περισσότερο και πιο βαθιά, είπε αποκαμωμένη η αλεπού...
 - Σωστά, είπε ο σκαντζόχοιρος, χώνοντας τη μουσούδα μέσα στα αγκάθια του...
 - Οι νηστικοί θέλουν να φάνε περισσότερο από τους χορτάτους και θα μου ρουφούν το αίμα αλύπητα, συμπλήρωσε με νόημα η αλεπού.

Κι ο σκαντζόχοιρος έχωσε τη μουσούδα του ακόμα πιο πολύ μέσα στ' αγκάθια του μουρμουρίζοντας...

- Ο νηστικός εχθρός πάντα είναι πιο επικίνδυνος.

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

[Άκουσε τον μύθο](#)

%Mythos_70_fox%